

TĂTĂRUCĂ, Radu, *Regina armelor*, Iași, Opera Magna, 2004

Recenzie de Dan STOICA

Îmi pot imagina două tipuri de lecturi ce se pot face pe cartea lui Radu Tătărucă. De fapt, mă gândesc la două tipuri de cititori: cei care îl cunosc personal pe autor și cei care n-au avut ocazia de a-l cunoaște. Desigur, îi consider în avantaj pe cei care-l cunosc pe Radu Tătărucă: ei îi știu natura dionisiacă (care-l face să aprecieze oferta clipei), ei știu că Radu – ca bun creștin și, pe deasupra, și fiu de popă ortodox – este mereu conștient că toate-s trecătoare pe lumea asta și, de aceea, nu-și permite decât tristeți efemere, necazuri de-o clipă, toate, alungate de un umor neînfrinat sau, uneori, chiar desfrînat. Cine-i știe lui Radu nevoia aproape organică de a se juca permanent cu cuvintele îl va citi cu alți ochi.

În rest, pentru cei care au trăit la vârste conștiente anii '60- '70, cartea *Regina armelor* s-ar putea să nu fie aidoma propriilor percepții și amintiri, s-ar putea să pară ieșită din amintirile unuia care a plutit prin vremi, neatins de câte trăiam cu toții, ale unuia care a trăit acele vremi ca pe cei mai frumoși ani (poziție îndreptățită, de altminteri, dacă ne gândim la vârsta de-atunci a autorului). Din nou mă întorc la șansa celor care-l cunosc pe Radu Tătărucă: ei sunt cititori avizați, ei știu în ce cheie pot descifra poveștile adunate între copertile cărții, ei recunosc personaje, descifrează jocuri de aluzii, îl aud, parcă, pe autor, hohotindu-le un nou calambur în care stă prins un crîmpei din existența comună, surprins dintr-o perspectivă neașteptată, „perspectiva Tătărucă”.

Îi vor citi cartea lui Radu și mulți care nu-l știu pe el. Mi-e greu să fac acum un exercițiu de imaginație și de simulare pentru a spune ce fel de lectură vor face ei pe *Regina armelor*. Cred, însă, că le va lipsi ceva. Mă bucur, în sinea mea, că fac parte din prima categorie de cititori: eu am făcut o „lectură informată” pe cartea pe care îndrăznesc să o recomand ca pe una scrisă cu mare măiestrie. L-ați cunoscut deja sau (încă) nu pe Radu Tătărucă, citiți *Regina armelor* și veți înțeles plăcerea pe care doar „cetitul” poveștilor frumos spuse o poate aduce.

STOICA, Dan, *Comunicare publică. Relații publice*, Iași, Editura Universității "Al. I. Cuza", 2004

Extras din referatul pentru editură semnat de Prof. Univ. Dr. Stelian Dumistrăcel

<< Prezentată ca „suport de curs”, lucrarea prin care colegul Dan Stoica participă la discutarea, din perspectiva formativă a jurnaliștilor, a conceptului de «relații publice» se constituie într-o contribuție temeinică și inspirată, așadar remarcabilă, la elucidarea specificului din perspectivă epistemologică și de pragmatică a acestui domeniu al comunicării.

Sunt de remarcat, în primul rând, abordarea elevată în planul teoriei și fundamentarea responsabilă, social și profesional, a demersului, orientat euristic. Însuși autorul supune, consecvent, unei critici constructive conceptele de bază și modul cum sunt aplicate acestea în practica relațiilor publice în diferite segmente de manifestare: marketingul, textul jurnalistic propriu-zis, publicitatea etc. Rezervele și criticile sunt prezentate și susținute argumentat, pe tonul dialogului obiectivat, dar enunțul constituie, frecvent și benefic, terenul exersării multiplelor valențe ale logosului în registru ludic. Trebuie apreciate și alte aspecte ale strategiilor de comunicare didactică ale D-lui Dan Stoica, cum ar fi „exemplul de aplicație practică” pe terenul relațiilor publice la Biblioteca Centrală „M. Eminescu” din Iași (de mare credibilitate, dată fiind experiența autorului în materie), excursurile pe care le constituie *Anexele*, de informare suplimentară punctuală („cybercultura”, legile discursului), respectiv, de stimulare a interesului pentru competența discursivă, prin confruntarea cu adevărate sondaje privind mentalul omenesc și posibilitățile limbii pe care le reprezintă sofismele etc.

Tot în ceea ce privește organizarea textului, remarcăm preocuparea autorului de a-și preciza clar obiectul / obiectivele demersului (nu doar în introducere, ci și pe parcurs, în funcție de abordarea unor noi perspective de analiză, de exemplu, relația cu semiotica, p. 36), ca și preluarea / producerea de scheme, grafice, tabele pentru ilustrarea expunerii.

[...]

Prin tratarea temei la un nivel științific și didactic remarcabil, cu interpretări și contribuții originale, prin modul de comunicare cu auditorul / cititorii (problematizată și, astfel, incitatoare la creativitate), cursul de *Relații publice* al D-lui conf.dr. Dan Stoica se prezintă sub forma ce îndreptățește tipărirea, pentru instruirea în materie a studenților, inclusiv prin benefice corelații cu alte discipline de învățământ: teoria generală a comunicării, semiotica, discursul și textul jurnalistic.>>

Iași, 25 aprilie 2004

Prof. Univ. Dr. Stelian Dumistrăcel

